

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 kwietnia 2016 roku obwiniony A. B. po godzinie 18-tej wrócił do swojego mieszkania położonego na parterze bloku nr(...)w P.. Był pod wyraźnym działaniem alkoholu. Jego powrót widziały siedzące na ławce pod blokiem R. G. i E. R.. Rozmawiały i obserwowały bawiące się dzieci. Już po przyjeździe obwinionego dołączyła do nich I. M.. W pewnym momencie pod blok podjechał patrol Policji w składzie st. sierż. M. R. i sierż. szt. D. O. z KP w O.. Potrzebę przyjazdu w to miejsce przekazał im dyżurny z Komendy Powiatowej Policji w P., do którego zadzwonił A. B.. W zgłoszeniu wskazał, że na podwórku przed blokiem osoby piją piwo i głośno się zachowują. Po przyjeździe na miejsce funkcjonariusze Policji ustalili, że pod blokiem na ławce siedzą trzy kobiety, które rozmawiając ze sobą pilnują bawiące się na podwórku dzieci. Alkoholu nie spożywały i nie zachowywały się głośno. Były wyraźnie zaskoczone przyjazdem patrolu. W rozmowie ze zgłaszającym interwencje A. B. policjanci ustalili, że wezwał ich na interwencję, bowiem sąsiadki siedząc pod blokiem naruszają jego mir domowy. Był pod wyraźnym działaniem alkoholu ale odmówił poddania się badaniu stanu trzeźwości. Przed wezwaniem Policji obwiniony nie zwracał kobietom uwagi, nie informował je, że w jego ocenie zachowują się za głośno.

(dowód: zeznania świadków: M. R. k. 3 – w ujawnionym fragmencie, 154v.-155, D. O. k.5 – w ujawnionym fragmencie, 154v., E. R. k.9 – w ujawnionym fragmencie, 155-155v., I. M. k.11 – w ujawnionym fragmencie, 155v.-156, R. G. k.156; notatka urzędowa k.1)

Obwiniony był wcześniej leczony psychiatrycznie a w sprawie II W. 499/15 badany przez biegłego psychiatrę. W związku z tym zarządzono przebadanie obwinionego i sporządzenie opinii odnośnie jego stanu zdrowia tempore criminis. Obwiniony nie stawiał się na badania, nie odbierał korespondencji oraz uniemożliwiał doprowadzenie na badania. Tak więc biegły sporządził opinię na podstawie wcześniejszego badania w sprawie II W. 499/15 i znajdującej się tam dokumentacji medycznej. Biegły rozpoznał u A. B. przebytą ostrą halucynozę alkoholową, zaburzenia schizotypowe oraz zespół uzależnienia spowodowany nadużywaniem alkoholu. W dniu 4 kwietnia 2016 roku nie występowały u obwinionego zaburzenia psychotyczne w tym urojenia oraz halucynacje czy jakościowe zaburzenia świadomości. Spożycie alkoholu spowodowało u niego w tym dniu stanu upojenia alkoholowego prostego. Tym samym tempore criminis zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem nie była u A. B. zaburzona w rozumieniu art. 17 § 1 czy § 2 kw.

(dowód: opinia sądowo psychiatryczna k.108-111, akta SR w Piszcu o sygn. II W. 499/15)

Obwiniony A. B. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia i odmówił składania wyjaśnień (vide: stanowisko obwinionego k.14). Na rozprawę sądową nie stawiał się.

Sąd zważył co następuje:

Powyższych wyjaśnień obwinionego nieprzyznającego się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia, Sąd nie podziela. Pozostają one w rażącej sprzeczności z pozostałym dowodami. Zeznania E. R., I. M., R. G. w połączeniu z zeznaniami interweniujących funkcjonariuszy Policji – M. R. i D. O. w sposób jednoznaczny opisują jak wyglądało zachowanie kobiet siedzących pod blokiem, a które to zachowanie żadną miarą nie dawało podstaw do podejmowania wobec nich interwencji, a tym samym podważało też zasadność zgłoszenia dokonanego przez obwinionego. Te zeznania są ze sobą zbieżne, logiczne i konsekwentne oraz znajdują potwierdzenie w sporządzonej ze zdarzenia notatki urzędowej Obwiniony nie przyznając się do zarzutu podejmuje jedynie próbę uniknięcia odpowiedzialności za popełnione wykroczenie.

Za pełnowartościowy dowód uznał także opinię biegłego psychiatry. Jest ona pełna, jasna a wyciągnięte wnioski wynikają logicznie z poczynionych ustaleń. Poza tym zastała sporządzona przez osobę dysponującą wiedzą

specjalistyczną oraz zgodnie z aktualną wiedzą z zakresu psychiatrii. Żadna ze stron postępowania nie kwestionowała tej opinii i jej wniosków.

Zgodnie z treścią art. 66 § 1 kw kto, chcąc wywołać niepotrzebną czynność, fałszywą informacją lub w inny sposób wprowadza w błąd instytucję użyteczności publicznej albo organ ochrony bezpieczeństwa, porządku publicznego lub zdrowia, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny do 1.500 zł. Wykroczenie to ma charakter powszechny - za jego popełnienie może więc odpowiadać każdy - i jednocześnie ma charakter formalny, czyli niewymagający żadnego skutku w postaci spowodowania niepotrzebnych czynności instytucji lub organu wskazanych w dyspozycji przepisu. Użycie w treści przepisu określenia "chcąc" wskazuje, że czyn wyczerpujący znamiona komentowanego wykroczenia można popełnić tylko przez działanie umyślne i to w zamiarze bezpośrednim (Grzegorzczak T.H. (red.), Jankowski W., Zbrojewska M., Komentarz do art. 66 Kodeksu wykroczeń, LEX 2013).

Oceniając zachowanie obwinionego, Sąd uznał, że popełnił on czyn polegający na tym, że w dniu 4 kwietnia 2016 roku około godziny 18:55 w miejscowości P., gm. O., województwa (...), będąc pod wpływem alkoholu wywołał niepotrzebną czynność funkcjonariuszy Policji wprowadzając w błąd dyżurnego Komendy Powiatowej Policji w P., co do potrzeby podjęcia interwencji wobec sąsiadek obwinionego. W rzeczywistości tak potrzeba nie istniała, tym samym więc wywołał niepotrzebną czynność funkcjonariuszy Policji w Komisariatu Policji w O.. Powyższe zachowanie obwinionego wyczerpało wszystkie ustawowe znamiona wykroczenia z art. 66 § 1 kw. W świetle zebranego materiału dowodowego wina i sprawstwo obwinionego nie budzą wątpliwości. Zebrany w przedmiotowej sprawie materiał dowodowy, w tym przede wszystkim zeznania E. R., I. M. i R. G. oraz funkcjonariuszy Policji – M. R. i D. O. wskazują jednoznacznie, iż obwiniony działał umyślnie. Obwiniony zadzwonił do dyżurnego KPP w P. i chcąc wprowadzić w błąd osobę przyjmującą zgłoszenie, co do sytuacji panującej pod jego mieszkaniem i zachowania siedzących na ławce kobiet, celowo wywołał niepotrzebną czynność - przyjazd patrolu policyjnego, mimo iż wiedział, że jest ona niepotrzebna. A. B. jest uciążliwym i złośliwym sąsiadem oraz niejednokrotnie na tle relacji sąsiedzkich dochodziło pomiędzy nim a innymi mieszkańcami do nieporozumień. Ma pretensje do innych o wszystko. Przeszkadzają mu bawiące się dzieci, siedzące na ławce pod blokiem osoby i to nie zależnie od tego jak się zachowują. Obwiniony jest osobą nadużywającą alkoholu i w związku z tym jest uciążliwym współlokatorem bloku. Okoliczności niniejszego wezwania patrolu Policji na interwencję, ocenione z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, wskazują jednoznacznie, iż obwiniony chciał w ten sposób jedynie dokuczyć siedzącym pod blokiem i obserwującym bawiące się dzieci kobietom. Dodać należy, iż z zeznań funkcjonariuszy Policji wynika, iż kobiety nie tylko nie spożywały pod blokiem alkoholu ale zachowywały się spokojnie i cicho, jedynie rozmawiając ze sobą i obserwując swoje dzieci.

Przy wymiarze kary po stronie okoliczności obciążających Sąd uwzględnił karalność obwinionego, działanie pod wpływem alkoholu, oraz niskie pobudki działania, które kierowały nim podczas zgłaszania potrzeby podjęcia interwencji, bowiem swoje wezwanie wykorzystał jedynie celem dokuczenia innym osobom i uprzykrzenia im życia.

Sąd wymierzył obwinionemu karę grzywny w kwocie 200 złotych jako adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz stopnia zawinienia obwinionego. Kwota ta, w ocenie Sądu, będzie dolegliwa dla obwinionego i pozwoli realnie odczuć mu w sferze finansowej naganność własnego zachowania, powstrzyma go przed podobnym zachowaniem w przyszłości.

O opłacie za wykonywaną z urzędu obronę obwinionego Sąd orzekł na podstawie przepisów wskazanych w punkcie II. wyroku. Jej wysokość uwzględnia fakt, że postępowanie nie było złożone a tym samym nakład pracy obrońcy nie był znaczny.

Mając na uwadze sytuację osobistą i materialną obwinionego, który jest rencistą, zwolniono go od ponoszenia kosztów sądowych.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)

3. (...).

(...)